

Laat nu de klok maar luiden

Een eindredacteur is iemand, die artikelen telt en bewaakt, opdat er niet één tegen zijn wil het licht ziet. Hij aait ze achterdochtig, zoals de blinde reus Polyphemus de schapen, toen ze zijn donkere hol verlieten – wellicht zal de klassiek gevormde lezer thans kritisch opmerken, dat deze vergelijking niet overtuigend is. Immers, Odysseus glipte ondanks het geaai naar het vrije daglicht, door onder aan een paar belhamels te gaan hangen.

Maar dat is het hem juist! Want wij willen u vertellen dat analoog aan het rijke voorbeeld uit de Griekse mythologie, dit stukje de almanak binnengeglipt is, zonder dat de handen van eindredacteur dr. C. N. Fehrmann de kopij hebben beroerd. Of anders gezegd: dankzij een paar belhamels heeft hij de klok niet horen luiden, al kent hij de desbetreffende materie goed genoeg om er snel achter te zijn, waar de klepel hangt.

Deze sluipweg werd door ons – evenals in het geval van Odysseus – in de nood gekozen. Er was eenvoudig geen andere kans om aan de stof van deze almanak-editie, de lof toe te voegen van zijn onvolprezen doch bescheiden eindredacteur, nu deze aan de Universiteit van Amsterdam tot doctor in de letteren is gepromoveerd. Hij was al zo beduusd toen hij merkte, dat de zaak in Kampen aan de grote klok gehangen was. Maar toch heeft hij het verkeerd als hij meent met een proefschrift over „De Kamper klokgieters en hun verwanten en leerlingen” à la cloche du bois door zijn eigen Kamper Almanak te kunnen komen.

Temeer niet omdat de Senaat van de universiteit toen het „Hora est” (het academische klokje van gehoorzaamheid) verklonken was, bij beraad tot de conclusie kwam, dat het proefschrift niet alleen klonk als een klok, maar bovendien zo prettig was geschreven, dat het er als klokspijs inging. En dr. Fehrmann carried away the bell cum laude.

Vroeger zei men van de liberale apothekerszoon, geboren ('09) onder de clockenslach van Arnhem, dat hij bepaald geen man was om te verdenken van belangstelling voor kerkklokken. Wie

zijn proefschrift leest zegt nu: voilà, c'est un autre son de cloche, maar waar heeft hij het vandaan? Waarschijnlijk niet uit de tijd, dat hij nog geschiedenis en aardrijkskunde studeerde in Utrecht. Trouwens, de grote Geert van Wou oogstte in deze stad zijn fatale kritiek. Evenmin is het waarschijnlijk, dat zijn leraarschap te Naarden ('37), Bilthoven ('38) en Kampen ('43) hem tot deze keuze van belangstellings sfeer heeft geïnspireerd.

Veeleer deed dat zijn contact met de historie van Kampen, waarin hij zich ging verdiepen tengevolge van zijn benoeming tot beheerder van het Frans Walkate Archief. Zonder deze nevenfunctie was hij wellicht nooit „in de klokken gegaan” tot ze hem bijna de baas werden.

„Wil je wel geloven”, zei hij ons toen zijn manuscript naar de drukker ging, „dat ik zelf bijna klok ben?” En hij bezwoer ons by bell, book and candle, dat hij later nooit meer een klok zou kunnen zien (om van horen maar te zwijgen).

Maar ook dat is al weer achter de rug.

Alle klokken luiden (bis)

Bim Bam Bom.

Vader Jacob

De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen, Dr. J. H. J. van der Vliet, in Kampen ontmoet. De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, in Amsterdam ontmoet.

De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen, Dr. J. H. J. van der Vliet, heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, in Amsterdam ontmoet. De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen, Dr. J. H. J. van der Vliet, in Kampen ontmoet.

De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen, Dr. J. H. J. van der Vliet, heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, in Amsterdam ontmoet. De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, Dr. C. N. Fehrmann, heeft de voorzitter van de Kamer van Koophandel te Kampen, Dr. J. H. J. van der Vliet, in Kampen ontmoet.

Dr. C. N. Fehrmann

(foto Kamper Nieuwsblad)